

Bereket Ağacı

– SeyitAhmetUzun · 12 Ağustos 2009

Bir varmış bir yokmuş. Çok önceleri bir ülke varmış. Her tarafı kaya ve taştanmış. Dağları ise çıplak olduğu için çok çirkin görünüyormuş. Çünkü hiç ağacı ve yeşilliği yokmuş. Böyle olunca da güzelim bulutlar o bembeyaz elbiseleriyle masmavi gökyüzünde süzülüyor su dolu depolarını alıp, yeşilliği bol şehirlere gidiyorlarmış. Oraya da acıyarak bakıyorlarmış. Çünkü o şehrin insanları, gözlere güzellik veren yeşilliği, oksijen deposu ormanları, hiç acımadan yakmışlar. Her tarafa taştan binalar yapmışlar. İşte bunun için insanları da kayalar gibi kati kalpli, asık suratlı ve çatık kaşlıymış. Çocukların oyun yerleri de yokmuş. Bu yüzden çocuklar da mutsuz, hep birbiriyle kavgaya ediyor ve sevmesini de bilmiyorlarmış.

Üstelik bu şehirde meyve yetiştirmeyeli çok uzun zaman olmuş. Çünkü ağaçlar insanların yüreğindeki, sevgisizlik ateşiyle tutuşmuş. Yanıp kül olup uçmuş, insanların ruhlarıyla birlikte çok uzaklara. Ağaçları yakan insanlar o günden beri, ruhsuz diye anılıp durmuş. Şeytanın kötülük ve nefret rüzgârları Bu şehrin üstünde esiyormuş.

Yine günlerden bir gün, iki küçük bulut o şehrin kenarından geçiyormuş. Hüzün dolu gözlerle bakıyorlarmış.

O an da birinin gözleri şaşkınlıkla açılmış. "Hey Beyza şuraya bak!" demiş. Beyza gözünü o tarafa Rana'nın işaret ettiği yere çevirmiş. Bir de ne görsün! Elinde tohum küçük bir çocuk Toprağı eşmeye çalışmakta. Beyza ile Rana merak etmişler. İstemeyerek de olsa nefreti yüreğinden kovabilen, küçük çocuğun yanına süzölmüşler. Çünkü ağaç sevgisi, nefreti öldürür. Yürekte sevgiyi yeşertirmiş. Bulutlar gayet sakin bir şekilde, "Hey küçük arkadaş bakar mısın?" demişler.

Çocuk, orman yeşili gözlerini çevirmiş. Kardeş bulutlara bakmış. "Buyurun ne istemiştiniz?" demiş. "Senin adın ne arkadaş," demiş Beyza. "Benim adım Umut'tur. Şehirimin umudu olacağım" demiş. "Rüyamda gördüğüm cenneti, burada azimle yeşerteceğim. Nur yüzlü aksakallı dedenin, inanç dediği sırıla başaracağım."

Çok sevinmiş küçük bulutlar. Yanakları al al olmuş bu sözlerle. Gökyüzlü gözlerinden iki damla yaş, usulca süzölmüş toprağa. Hem de tam tohumun üstüne. Su ile buluşan toprak, yüreğindeki katılığı yumuşatmış. Belki de çoktandır unuttuğu, şefkat ve merhameti uyandırmış. Bunun sonunda birden bire, Umudun tohumu toprak ananın karnında yarılmış. Beyza ve Rana'nın gözyaşlarıyla tohum başını topraktan çıkarmış. Kırac ve taş dolu bir dünyaya, yeşil gözlerini ovalayarak açmış. Küçük bulutları orada gören Mutluluk Ana dedikleri bulut, yüzündeki tatlı bir tebessümleoraya doğru süzölmüş. Mutluluk ana da çok şaşırılmış.

Bir fidanı görünce kayalıklar şehrinde. O da çok sevinmiş yeşil gözlüye, su deposunun en özel yerinden, iki damla akıtıvermiş usulca. İçine de mutluluk iksirinden katmış. Fidan Mutluluk Ana'dan gelen, iki damla iksirli suyla, bir boylanmış ki kocaman olmuş. Umudun gözleri ışıdamış. Bereket koymuş ağacın adını. Rahmet bulutu da gelerek, deposundan akıtmış iki damla.

Bu ilk ağaçla bulutlar mutlu olmuş. Kayalıklar şehrinin üstünde, el ele tutuşarak dans etmişler. Bu sevinçle birlikte gezmişler, şehrin her yanını güzelce. Damla damla akıtılmış her eve mutluluk, bereket ve sevinç. Kuruyan toprağa can vermiş.

Ruhsuz yüzlerdeki solgunluk, elma gibi kızarmış rahmet suyuyla. Çocuklar koşmuşlar sevinçle, dallarında salıncak kurmuşlar. Kanat takıp uçmuşlar göklere. Kuşlara arkadaş olmuşlar. O güne kadar görmedikleri, tüm renkler kardeşçe el ele, o şehrin üstünde taht kurmuş. Adına da Gökkuşacağı demişler.

Bereket ağacından yayılan tohumlar, şehrin her yanına uçuşmuş. Her bir tohum yeni bir ağaca, meyve bahçesine dönüşmüş. Al al kirazlar, vişneler coşmuş. Elmalar, armutlar olgunlaşmış. İnsanlar güçlü ve şefkatli olmuş. Dağlar, taşlar yeşile boyanmış. Bulutların sevinç gözyaşları da, kurumuş dereleri canlandırmış. Yüreklerin sertliğini de yumuşatmış.

Bu güzelliği haber alan, kelebekler, böcekler, arılar hep birlikte uçuşmuşlar, bereket şehrinin üstünde. Tavşanlar, geyikler zıplayarak yeşilliğin tadını çıkarmışlar.

Umudun yüreği de sevinçle dolmuş. Aksakallı nur yüzlü dedenin, inanç dediği sır bu olsa, demiş İnsan çalışınca azim ve umutla, olmayacak hiçbir şey yokmuş.

Bir tohum bir ağaca, bir ağaç bir ormana döner. Yürekteki inanç sırrıyla demiş.

Güneşin yakıcı bakışları altında, bereket ağacının gölgesine sığınmış. Derin bir uykuya dalmış. O sırada gökten üç elma düşmüş. Birisi ağacı sevenlere, Diğeri ağacı sevdirenlere, üçüncüsü de bu masalı okuyanlara olsun.